

STATSMINISTERIET

Dato: 15/3 2007

Statsminister Anders Fogh Rasmussens svar (endeligt) på spørgsmål nr. S 3425 stillet af Per Clausen (EL).

Spørgsmål:

”Kan statsministeren bekræfte, at lande med megen atomkraft og/eller vækst i anvendelsen af atomkraft ifølge aftalen på EU-topmødet skal gennemføre en omstilling til vedvarende energi, som er præcis lige så stor som den, lande uden atomkraft skal gennemføre?”

Svar:

Det Europæiske Råd besluttede d. 9. marts 2007, at 20 pct. af EU's samlede energiforbrug skal komme fra vedvarende energi i 2020. Forpligtelsen er bindende, og kan kun opfyldes med vedvarende energi, f.eks. fra vand, vind, jord, sol eller biomasse. Forpligtelsen kan ikke indfris med bidrag fra atomenergi, CO2-lagring eller andre teknologier med lav CO2-udledning.

Hvert enkelt medlemsland skal påtage sig en bindende national målsætning som bidrag til den fælles målsætning for vedvarende energi. Det fremgår af Det Europæiske Råds konklusioner, at denne fordeling skal være fair og hvert enkelt medlemsland skal erklære sig enig i dets nationale bindende målsætning. Desuden skal der tages hensyn til:

- Landenes forskellige udgangspunkter og potentiale
- Det eksisterende niveau for vedvarende energi
- Den eksisterende sammensætning af energiforsyningen

Der er altså en lang række hensyn, der vil blive inddraget i forbindelse med fastlæggelsen af de nationale målsætninger. Eftersom der er meget forskellige forudsætninger i de 27 EU-lande, er det givet, at der vil være forskelle i bidragene, men omvendt forventes det, at alle lande bidrager væsentligt til at opfylde målet om 20 pct. vedvarende energi i 2020. Det skyldes den enkle omstændighed, at for hver gang man giver ”rabat” på målsætningen til et land, skal et andet land eller gruppe af lande erklære sig enig i at yde tilsvarende mere.

Dertil er det en matematisk nødvendighed, at de store lande, som også er de store energiforbrugere i EU, samlet må påtage sig det væsentligste ansvar for, at EU kan opfylde målet om 20 pct. vedvarende energi. Ellers bliver det i praksis umuligt at nå målsætningen. Dette selv om, at de store lande i EU også er de lande, som har mest atomkraft og flere i dag har en andel af vedvarende energi på lige omkring eller under EU-gennemsnittet på ca. 6 pct..